

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Divinatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

DIVINATIO.

DIVORTIVM.

aliquid officium assumens, eo ipso di-
spensare intelligitur. Panor. in c. in cū-
tis. de electio.

DIVINATIO.

D^lvinatio prout importat futu-
rum vel præteriorum, vel præ-
senium cognitionem, est mortalis ex
suo genere, pro quanto dæmonis au-
xilio innuitur, tacite, vel expressè,
quod conuinci potest, quando quis
ad hoc innuitur alicui rei, vel verbo,
quasi habentibus virtutem ad talēm
effectum, ad quē constat nec natura-
lem, nec diuinā habere vittutem: Ra-
tione autē actus imperfecti erit venia-
le, vt quādō non est inuocatio dæmo-
nis tacita, nec expressa: vel si est, ne-
scit, nec credit, neque dubitas faciens,
quod si credet, non faceret. Tunc e-
num est quādam vanitas, vt qui in li-
bro fortunæ, vel Rota Pythagoræ, vo-
lunt scire aliqua, vel in apertione li-
brorum, & huiusmodi. Idem iudica
de fortibus: secundum Caiet. ibi, in frā,
Supersticio. §. 3. Sors. §. 1. Incantatio
per totum.

DIVORTIVM.

D^livortivm, est legitima vir-
ab vxore, vel econtra separatio.
Et dicitur legitima, vt non fiat sine le-
ge, vel ratione, aliter non debet fieri,
quia quos Deus coniunxit, homo nō
separat. s. q. i. c. si qua .§. obijcitur. Et
fit aliquando in toto. secundū Ray.
Ita vt vterque cōjugum possit contra-
here, siue in maleficiatis: aliquando
verò alter tātū, vt in frigidis: inter-
dum dirimitur in parte, quantum ad
mutuam seruitutem debiti coniuga-
lis, & cohabitationis. Ita tamen quod
eorum neuer contrahere possit, vt
quando separantur propter adulteri-
um, vel causa religionis, post copulā
carnalem. In his, vir, & vxor, ad patia
iudicantur, quia sicut licet viro vxori
dimittere, ita & econtra. c. si quis vxo-
rem. §. 2. q. 1.

² MATRIMONIVM firmatum per
verba de præsenti, ante carnalē copu-
lam soluitur, vel morte naturali, vel
civili, id est, professione tacita, vel ex-
preßa religionis approbatæ, ita quod

remanens in seculo liberè potest con-
trahere, nisi aliundē impediatur, vt
ex voto. Si autem sit consummatum,
non potest villo modo solui: vt in cap-
gaudemus, de diuor, nisi esset inter
infideles: vt dicimus in frā, Matrimo-
nium §. 3. vide capitu. ex publico. de
conuer. coniu. quia neque etiam an-
thoritate Papæ potest solui. Sed Ca-
iet. Matthæi. 5. & 19. exponens illud,
Quos Deus cōiunxit, & ce. & quicun-
que dimiserit vxorem suam, nisi ob
fornicationem, & ce. dicit hæc verba,
Intelligo ex hac domini nostri Iesu
Christi lege, licet esse Christiano di-
mittere vxorem ob fornicationē car-
nalem ipsius vxoris, & aliam vxorem
posse ducere, salua semper ecclesiæ
diffinizione, quæ hactenus non appa-
ret, nam decretales pontificie de hac
materia, nō sunt diffinitiæ fidei, sed
judiciales facti, in quibus iudicijs ma-
trimonialibus, errasse Romanos pon-
tifices profitentur: vt in c. quanto. de
diuor. & c. licet de spon. duo. non ta-
men ex hoc intelligas eodem modo,

vxorem virum posse dimittere: quia
nece etiam in veteri lege, vxor virum
poterat repudiate, sicut vir vxorem.
Adiungitque, quod diuus Ambro-
s. 1. Cor. 7. dicit hoc. Tamen ibi Caiet.
dicit, quod nō audet se opponere con-
tra torrentem tot doctorum, & iudi-
ciorum ecclesiæ. Oppositum autem
tenet sanct. Thom. 1. Corint. 7. expo-
nens illud, vxorem à vito non disce-
dere, quæ si discesserit, manete innu-
ptam, & vir vxorem dimittat, & c. di-
cit. Si vxor discesserit, scilicet pro-
pter causam fornicationis, præcipio
inquam manere innuptam, viuente
marito, quia si soluitur matrimonium
quod ad thorum, non tamen quod ad
vinculum, & similiter vir vxore non
dimittat, nisi ob causam fornicatio-
nis, similis forma in vitro, & in mulie-
te seruat. Ideo supplendum est,
quod de vxore præmisit, scilicet q. si
dimiserit nō ducat aliam. Ad dictum
Ambros. quod allegat Caietan. dicit
Magister sententiarum, quod à fal-
satijs fuit appositorum, ideo nullo mo-
do

